

28684 Naar een veiliger samenleving
29517 Veiligheidsregio's
Nr. 744 Brief van de staatssecretarissen van
 Infrastructuur en Waterstaat en van Justitie en
 Veiligheid

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 30 september 2024

Op 1 december 2023 hebben de onderzoekers van de Universiteit Twente het rapport 'Leren van twee vuurwerkrampen' aangeboden aan de Kamer.¹ Het rapport beschrijft hoe de rampen in Enschede (2000) en Culemborg (1991) hebben kunnen gebeuren, welke maatregelen naderhand zijn genomen en wat er nodig is om een dergelijke gebeurtenis in de toekomst te voorkomen. Daarnaast biedt het rapport de Tweede Kamer handvatten om te leren van fysieke rampen. De Vaste Kamercommissie van Justitie en Veiligheid heeft gevraagd om een reactie van het kabinet op dit rapport. Door middel van deze brief ontvangt de Kamer een gezamenlijke reactie op het rapport van de staatssecretaris van Infrastructuur en Waterstaat en de staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Naar aanleiding van het rapport heeft de Kamer in juni jl. een tweetal moties aangenomen, van het lid Aardema² en van het lid Mutluer³. In deze brief wordt ook gereageerd op deze moties.

De twee onderzochte gebeurtenissen waren zeer ingrijpend waarbij helaas ook slachtoffers te betreuren waren. In lokale gemeenschappen, maar ook door het hele land, heeft dit geleid tot een gevoel van onbehagen over de veiligheid in relatie tot vuurwerk. Na de ramp in Enschede is de wet- en regelgeving voor vuurwerk aangescherpt, zijn afspraken gemaakt met de vuurwerkbranche en is het toezicht aangescherpt. Met als doel het risico zo laag mogelijk te houden en een dergelijke gebeurtenis te voorkomen. Dit is belangrijk te benadrukken, omdat de situatie van destijds niet vergelijkbaar is met de situatie vandaag de dag.

¹ [Position paper UT t.b.v. technische briefing Onafhankelijk onderzoek vuurwerkrampe d.d. 21 december 2023 | Tweede Kamer der Staten-Generaal](#). De Vaste Kamercommissie Justitie en Veiligheid heeft naar aanleiding van de motie Leijten (Kamerstuk 35 752, nr. 10) opdracht gegeven aan de Universiteit Twente voor dit onderzoek.

² Kamerstuk 29 517, nr. 259.

³ Kamerstuk 29 517, nr. 256.

Vuurwerk is een product dat risico's kent tijdens transport, opslag en gebruik. Verschillende nationale en internationale partijen zijn betrokken om dit risico zo klein mogelijk te maken. Gestreefd wordt naar een veilig en handhaafbaar vuurwerkbeleid, met aandacht voor balans tussen de risico's van vuurwerk, en het plezier dat veel mensen ontleen aan de vuurwerktraditie.

Rollen en verantwoordelijkheden

Vanzelfsprekend dragen importeurs, fabrikanten en detailhandelaren van vuurwerk primair de verantwoordelijkheid om te voldoen aan de eisen ten aanzien van de productkwaliteit, transportclassificatie en het veilig opslaan van (consumenten)vuurwerk.

Vuurwerkbeleid raakt aan zowel de werkerreinen van het ministerie van Infrastructuur en Waterstaat (IenW) als die van het ministerie van Justitie en Veiligheid (JenV). Het ministerie van IenW draagt zorg voor de wet- en regelgeving voor het in Nederland toegestane vuurwerk, de regels voor opslag en transport en de communicatie over het veilig afsteken van vuurwerk door consumenten. Dit laatste gebeurt onder andere via de jaarlijkse vuurwerkcampagne. Een deel van de regelgeving betreft een directe implementatie van de Europese Pyrotechnische richtlijn.⁴

Het ministerie van JenV is stelselverantwoordelijk voor de crisisbeheersing en brandweezorg. De besturen van de veiligheidsregio's zijn verantwoordelijk voor het voorbereiden en organiseren van de crisisbeheersing en rampenbestrijding op decentraal niveau en voor het instellen en in stand houden van de brandweer en de voorbereiding op de bestrijding van branden binnen hun regio's. De burgemeesters zijn verantwoordelijk voor de uitvoering van brandweezorg en de bestuurlijke handhaving van de openbare orde, ook bijvoorbeeld tijdens de jaarwisseling. Het openbaar ministerie is bevoegd gezag voor de aanpak van de illegale handel en het misbruik van vuurwerk.

De Inspectie Leefomgeving en Transport (ILT) houdt toezicht op de naleving van de wet- en regelgeving over pyrotechnische artikelen, zoals vuurwerk, op grond van onder andere het Vuurwerkbesluit. De ILT voert onder meer controles uit op de productveiligheid, het transport en de vervoersclassificatie van vuurwerk. Dit doet de ILT risico gestuurd. De ILT kan ook handhavend optreden, zowel bestuursrechtelijk als strafrechtelijk.

⁴ Richtlijn 2013/29.

Daarnaast heeft het decentraal bevoegd gezag een belangrijke rol. Zij houdt toezicht op het naleven van de opslagregels. Deze taak wordt door de omgevingsdiensten uitgevoerd. Het decentraal bevoegd gezag verzorgt bij grotere opslagen (meer dan 10.000 kg) ook de vergunningverlening. Ook geeft het decentraal bevoegd gezag ontbrandingstoestemmingen af in het kader van professionele vuurwerkevenementen en houden zij toezicht op de naleving.

Algemene eerste reactie

Het rapport 'Leren van twee vuurwerkrampen' biedt, met dank aan de onderzoekers van Universiteit Twente, een uitgebreid overzicht van de vele al uitgevoerde onderzoeken, de wet- en regelgeving door de jaren heen en de rollen van verschillende partijen wat betreft vuurwerk. Het rapport gaat in op verschillende periodes: van de vroegste periode 1975-1994, tot aan de zomer van 2022, waarin de staatssecretaris van IenW in een Kamerbrief uitgebreid ingaat op de signaalrapportage van de ILT over de gevaren bij een ondeugdelijke gaasverpakking.⁵

Het onderzoek van de Universiteit Twente is gedaan op basis van het verzamelen van bestaande stukken en informatie, voor een groot deel ook afkomstig van verschillende ministeries. Conclusies die getrokken worden over het gedrag van vuurwerk onder bepaalde omstandigheden zijn dan ook gebaseerd op eerdere gepubliceerde onderzoeken, uitgevoerd door onder andere TNO, de ILT en internationale bureaus. In veel gevallen zijn er op basis van deze onderzoeken al wijzigingen in het vuurwerkbeleid doorgevoerd.

Verskillende definities vuurwerk

In het rapport worden twee definities van vuurwerk gebruikt, namelijk 'licht' en 'zwaar' vuurwerk. Deze definities werden in het verleden gehanteerd, maar dit is al geruime tijd niet meer het geval. De onderzoekers gebruiken hierom doelbewust aanhalingstekens waar zij het hebben over 'licht' en 'zwaar' vuurwerk, om zo aan te geven dat dit niet de gangbare definities zijn. Waar de onderzoekers het hebben over 'licht' vuurwerk wordt bedoeld op vuurwerk dat door consumenten alleen tijdens de jaarwisseling afgestoken mag worden alsmede op fop- en schertsvuurwerk dat het gehele jaar verkocht en afgestoken mag worden (consumentenvuurwerk). Waar het gaat over 'zwaar' vuurwerk wordt bedoeld op vuurwerk dat enkel afgestoken mag

⁵ Kamerstukken II, 2021/2022, 28 684, nr. 702.

worden met een speciale vergunning door personen die daarvoor een opleiding hebben gevolgd (professioneel vuurwerk).

Gevaarlijke stoffen moeten vervoerd worden volgens regels van het ADR⁶. Het ADR is een internationaal verdrag voor het vervoer van gevaarlijke goederen over de weg. Het vuurwerk wordt ingedeeld in verschillende categorieën gebaseerd op de gevaarseigenschappen, de zogenaamde (gevaren)subklassen. Deze indeling van vuurwerk in subklassen wordt in Nederland ook voor opslag gehanteerd. Vuurwerk valt in ADR klasse 1, waar bij subklasse 1.4 het gevaar en de gevolgen in hoofdzaak beperkt blijven tot de directe omgeving van het vuurwerk en subklasse 1.1 de zwaarste klasse vuurwerk is dat massa-explosief kan reageren. Massa-explosief betekent dat er gevaar is op een explosie die praktisch op hetzelfde ogenblik plaatsvindt in nagenoeg de gehele lading van een opslag.

Reactie op de conclusies uit het rapport

In het rapport zijn zes conclusies getrokken. Hieronder volgt een reactie op deze conclusies. Daarnaast bieden de onderzoekers handvatten voor de Tweede Kamer met als doel specifieke en noodzakelijke maatregelen te kunnen treffen om incidenten te kunnen voorkomen. Deze handvatten zijn specifiek gericht aan de Kamer. Waar dat relevant is, bijvoorbeeld omdat er al stappen zijn genomen, wordt kort gereageerd op deze handvatten. In andere gevallen niet, aangezien het hier gaat om handvatten die specifiek voor de Kamer bedoeld zijn.

De conclusies zijn als volgt:

1. Licht geclassificeerd vuurwerk is bij brand veel gevaarlijker dan gedacht
2. Blusinstructies voor de brandweer zijn ontoereikend voor het veilig blussen van vuurwerkbranden
3. Probleem van parallelle vergunningverlening
4. Hoogoplopend conflict tussen twee ministeries
5. Het toezicht op de vuurwerkbranche was kwetsbaar
6. De rol van de Rijksoverheid was veel groter dan tot nu toe gerapporteerd

Conclusie 1: Licht geclassificeerd vuurwerk is bij brand veel gevaarlijker dan gedacht

De eerste conclusie uit het rapport is dat 'licht' geclassificeerd vuurwerk bij brand veel gevaarlijker zou zijn dan gedacht. Deze conclusie is een optelsom van verschillende constatering die

⁶ Accord relatif au transport international de marchandises Dangereuses par Route. Het ADR is via de Europese Kaderrichtlijn 2008/68/EG over vervoer van gevaarlijke goederen over land rechtstreeks van kracht is op het vervoer van vuurwerk in Nederland

voor een aanzienlijk deel zijn gebaseerd op onderzoeken waarbij de opslagsituaties anders waren dan dat ze nu op basis van de huidige regelgeving zijn. Dat heeft met name te maken met het soort producten in de opslagplaatsen. Inmiddels zijn er al verschillende maatregelen genomen om te zorgen dat diverse van de door de onderzoekers geconstateerde situaties niet meer kunnen optreden. Voor het overzicht zal daarom per constatering een toelichting worden gegeven.

Eerste constatering: vervoersclassificatie

Een van de aspecten waarop de onderzoekers hun conclusie baseren, heeft te maken met de vervoersclassificatie van vuurwerk. In Nederland mag uitsluitend consumentenvuurwerk van een relatief lage gevarensubklasse (subklasse 1.4G of 1.4S⁷) worden opgeslagen. Daarom worden sommige vuurwerkartikelen, die normaliter in de hogere gevarensubklasse 1.3 zouden vallen, sinds een aantal jaren voorzien van een speciale verpakking waardoor gevaareigenschappen worden verminderd. Het betreft hier de zogenoemde 'gaasverpakking'. Op deze manier wordt ervoor gezorgd dat deze vuurwerkproducten in de relatief lage gevarensubklasse 1.4 terecht komen. Hierdoor gelden andere (lichtere) (vervoer)eisen dan bij de zwaardere gevarensubklasse 1.3. De fabrikant is als afzender van de vuurwerkartikelen verantwoordelijk voor de juiste classificatie van het vuurwerk en kent een classificatiecode toe aan een product ten behoeve van het transport. De ILT is in Nederland verantwoordelijk voor toezicht en handhaving op de correcte classificatie van vuurwerk in Nederland. Hiertoe voert de ILT jaarlijks classificatieonderzoeken uit waarbij wordt gecontroleerd of de gevaarindeling op basis van de eigenschappen overeenkomt met de gevaarsubklasse op de verpakking. Deze classificatieonderzoeken voert de ILT steekproefsgewijs uit om te zien of het vuurwerk ook daadwerkelijk als ADR-subklasse 1.4 kan worden vervoerd en in Nederland opgeslagen.⁸

In 2022 heeft de ILT een signaalrapportage⁹ uitgebracht naar aanleiding van het aantreffen van enkele ondeugdelijke gaasverpakkingen. In de gevallen waarbij geconstateerd werd dat de gaasverpakking niet voldeed, werd het betreffende consumentenvuurwerk in een andere, hogere, gevarenklasse geclassificeerd. Bij het testen van gaasverpakkingen werd door de

⁷ Vuurwerk van de subklasse 1.4 (G of S) dat is geclassificeerd volgens de vervoerseisen van de VN (en het ADR) is per definitie niet massa-explosief. Massa-explosief vuurwerk wordt volgende de classificatietesten en criteria van de VN ingedeeld in subklasse 1.G.

⁸ De ILT controleert jaarlijks de classificatie van 24 vuurwerkartikelen. De ILT selecteert deze artikelen op basis van resultaten uit het verleden en de wijze waarop de gaasverpakking is aangebracht.

⁹ [Signaalrapportage Ondeugdelijke gaasverpakking zorgt voor onjuist geclassificeerd consumentenvuurwerk | Rapport | Rijksoverheid.nl](#)

ILT ook geconstateerd dat een aantal vuurwerkproducten die geclassificeerd waren als 1.4, in enkele gevallen massa-explosief (gevarenklasse 1.1) reageerden.¹⁰

Naar aanleiding van deze bevindingen heeft de ILT de betrokken importeurs met een last onder dwangsom aangeschreven om het vuurwerk te classificeren conform de uitkomsten van de testen, het niet meer op Nederlands grondgebied te brengen en/of op te slaan en het hier aanwezige niet correct geclassificeerde vuurwerk over te brengen naar vergunde locaties in het buitenland. In de praktijk betekent dit dat deze producten niet meer in Nederland opgeslagen kunnen worden. Daarnaast zijn het bevoegd gezag, de omgevingsdiensten, veiligheidsregio's en andere EU-landen geïnformeerd over het risico op massa-explosiviteit bij gaasverpakkingen.

Het kabinet zet zich op internationaal niveau in om bovenstaande problematiek aan te kaarten. Naar aanleiding van de signaalrapportage van de ILT heeft Nederland dit onderwerp in de zomer van 2022 geagendeerd op de internationale VN-vergadering. Deze vergadering ziet onder meer toe op de internationale vervoersregels m.b.t. classificatie van vuurwerk. Sindsdien wordt aan deze problematiek gewerkt in de Werkgroep Explosieven binnen de Verenigde Naties. Verschillende landen, waaronder Duitsland en het Verenigd Koninkrijk, verrichten onderzoek naar deze problematiek. Nederland is 'trekker' van deze werkzaamheden.

Overigens is het aandeel van gaasverpakkingen in vuurwerkopslagen van minder dan 10.000 kg gering: uit navraag bij de vuurwerkbranche is gebleken dat afgelopen jaar zo'n 15 procent van de totale vuurwerkdozen een gaasconstructie bevatte (145.807 dozen met gaasverpakking op een totale hoeveelheid van 1.058.426 dozen). Per opslaglocatie in Nederland betekent dit dat slechts een klein deel van het aanwezige vuurwerk een gaasverpakking had. Ondanks de geringe hoeveelheid van deze verpakkingen heeft de ILT, in overleg met de branche, veel inzet gepleegd om de oorzaken van deze massa-explosieve reacties te onderzoeken.

Naar aanleiding van dit onderzoek naar de oorzaken van de aangetroffen reactie zijn enkele maatregelen ter voorkoming van deze reactie (massa-explosief) geïdentificeerd. Op basis hiervan heeft de ILT de volgende afspraken als tijdelijke maatregel geaccepteerd van de vuurwerkbranche (Belangenvereniging

¹⁰ [Signaalrapportage Ondeugdelijke gaasverpakking zorgt voor onjuist geclassificeerd consumentenvuurwerk | Rapport | Rijksoverheid.nl](#)

Pyrotechniek Nederland of BPN) om de veiligheid bij opslag en transport te waarborgen:

- Alle producten met een 'screamer' effect (fluitend geluid) niet meer in gaasverpakking vervoeren/opslaan, ongeacht het type gaasverpakking. Dit geldt zowel bij plastic als papieren buizen.
- Alle producten met een 'whirl' effect (ronddraaiend) niet meer in gaasverpakking vervoeren/opslaan, ongeacht het type gaasverpakking.
- Alle producten met een burstpercentage van meer dan 12,5 procent niet meer in 'rondom gaasverpakking'¹¹ vervoeren/opslaan.

Deze maatregelen heeft de ILT in de periode september 2023 tot en met mei 2024 getest. Hierbij is een steekproef genomen, waarbij de dozen eerst gecontroleerd zijn op inhoud. Hieruit bleek dat de vuurwerkbranche zich gehouden heeft aan de afgesproken maatregelen. Uit de onderzoeken van de ILT kon de directe oorzaak van de eerdere massa-explosies niet worden achterhaald. Ook de recente onderzoeken door TNO, in opdracht van de ILT, toonden geen massa-explosiviteit meer aan. Dit is een sterke indicatie dat de door de sector getroffen maatregelen effect sorteren, maar de oorzaak is nog steeds onduidelijk.

Deze resultaten geven aanleiding om de gemaakte afspraken met de vuurwerkbranche vast te leggen in de Regeling aanwijzing consumentenvuurwerk (Rac). In deze regeling wordt het vuurwerk aangewezen dat aangeboden mag worden voor particulier gebruik.¹² Het voornemen is om de Rac zodanig te wijzigen dat alleen vuurwerk voor consumenten is toegestaan dat zonder aanvullende maatregelen (waaronder gaasverpakkingen) als 1.4 geclassificeerd opgeslagen en getransporteerd mag worden. Hiermee wordt voorkomen dat consumentenvuurwerk in combinatie met een gaasverpakking massa-explosief kan reageren. In de tussentijd blijven de hierboven vermelde afspraken tussen de ILT en de branche staan.

Om te kunnen bepalen welke aanpassingen aan de Rac noodzakelijk zijn, wordt een onderzoek uitgezet. Hierin wordt gekeken welke chemische samenstelling van de vuurwerkproducten voldoet om enkel vuurwerkproducten van de categorie 1.4 toe te staan voor de consument. De resultaten van dit

¹¹ Er zijn twee soorten gaasverpakkingen: een "doos" waarvan alle zijden bestaan uit gaas (rondom gaas) of een doos waarvan slechts vijf zijden uit gaas bestaan.

¹² Onder de voorwaarden zoals opgenomen in het Vuurwerkbesluit, zoals leeftijd en verkoop- en afsteektijden.

onderzoek worden verwacht in het vierde kwartaal van 2024. Op basis van het onderzoek kan de Rac aangepast worden. De verwachting is dat een wijziging van de Rac in het tweede kwartaal van 2025 in werking kan treden.

Er leven door de conclusies van het rapport van Universiteit Twente, maar ook door recente branden nabij vuurwerkopslagplaatsen zoals in Rotterdam en Driebergen, ook zorgen in de maatschappij over de nabijheid van kleine vuurwerkopslagen (minder dan 10.000 kg) bij de bebouwde omgeving. Hoewel met de hiervoor genoemde aanpak het risico van de gaasverpakking bij de bron wordt aangepakt, blijft vuurwerk een product waar risico's aan verbonden zijn. Daarom worden de veiligheidsmaatregelen die met het Vuurwerkbesluit in 2002 zijn geïntroduceerd tegen het licht gehouden. De uitkomsten van dit onderzoek kunnen, indien blijkt dat de veiligheidsmaatregelen niet meer voldoen, aanleiding zijn voor maatregelen. De verwachting is dat dit onderzoek in het eerste kwartaal van 2025 gereed zal zijn. Zodra de resultaten bekend zijn, zal de Kamer geïnformeerd worden.

Tweede constatering: CHAF-project

Naar aanleiding van onderzoek naar verschillende vuurwerkincidenten in Europa is in 2003 een door de Europese Unie gefinancierd project opgestart, het zogenaamde CHAF-project.¹³ Dit project liep tot 2006 en had als doel om te onderzoeken of correct geclassificeerd vuurwerk dat als niet massa-explosief werd geclassificeerd aanleiding geeft tot een massa-explosie wanneer het in grote hoeveelheden aanwezig is. Dit project is uitgevoerd door TNO uit Nederland, BAM uit Duitsland en HSE en HSL uit het Verenigd Koninkrijk.

In dit project werden mogelijke gevaren van vuurwerk grootschalig getest onder verschillende opsluitingscondities. Hierbij zijn niet alleen de explosies van afzonderlijke vuurwerkartikelen getest, maar ook de reactie tussen verschillende vuurwerkartikelen. Belangrijke conclusie uit dit onderzoek is dat Romeinse kaarsen, vuurpijlen, watervallen en mortieren massa-explosieve reacties kunnen vertonen.

In Nederland zijn vanaf december 2020 Romeinse kaarsen en vuurpijlen verboden voor de consument. Dit vuurwerk wordt daarom helemaal niet meer opgeslagen in Nederland. Watervallen

¹³ Quantification and Control of the Hazards Associated with the Transport and Bulk Storage of Fireworks

en mortieren zijn beide professioneel vuurwerk en mogen niet worden opgeslagen in consumentenvuurwerkopslagen. Dit betekent dat ook deze twee typen vuurwerk niet opgeslagen mogen worden in woonwijken.

Derde constatering: CE-markering

Het derde aspect waarop de onderzoekers hun conclusie baseren zijn de onderzoeken naar de CE-markering. Dit is een binnen de Europese Pyrotechnische richtlijn gehanteerde markering die aangeeft dat een product voldoet aan de geldende wettelijke productveiligheidseisen en daarmee veilig is voor gebruik door de consument. De ILT houdt toezicht op de productveiligheid van vuurwerk. Aspecten waar onder meer op gecontroleerd wordt zijn het juiste etiket op het vuurwerk, de tijdsduur van het branden van de lont, het geluidsniveau, de afstand van de effecten bij ontbranding van vuurwerk tot de consument en de stabiliteit van het product. Zo'n markering geeft echter geen inzicht in eventuele opslagrisico's die gebonden zijn aan producten. Een aanzienlijk deel van het vuurwerk dat door de ILT jaarlijks wordt getest voldoet helaas niet aan de productveiligheidseisen.¹⁴ Het vuurwerk dat niet aan de eisen voldoet, wordt door de ILT van de markt gehaald vanwege het te hoge risico voor de consument. De hoge afkeuringspercentages zijn voor de ILT in 2021 aanleiding geweest een signaalrapportage uit te brengen.¹⁵

In haar signaalrapportage concludeert de ILT dat het systeem van CE-markering voor consumentenvuurwerk niet goed functioneert. De CE-markering op consumentenvuurwerk moet het logische gevolg zijn van een correct doorlopen conformiteitsbeoordelingsprocedure. Dit zou de consument het vertrouwen moeten geven dat vuurwerkproducten met een CE-markering veilig zijn voor gebruik. Dat blijkt helaas niet altijd zo te zijn.

De fabrikant en de importeur zijn primair verantwoordelijk voor de kwaliteit van het consumentenvuurwerk. Naar aanleiding van bovenstaande bevindingen is gesproken met BPN over deze conclusies en is hen gevraagd hoe BPN er zorg voor gaat dragen dat de kwaliteit van het vuurwerk in de toekomst wel overeenkomt met de certificaten. BPN heeft hiertoe de visie 'reductie letsel door consumentenvuurwerk' opgesteld.

Het kabinet zet zich op EU-niveau in voor het verbeteren van de productconformiteitsprocedures in de Europese Pyrotechnische richtlijn. In het kader hiervan heeft het kabinet een non-paper

¹⁴ [ILT keurt opnieuw een vijfde van F2-vuurwerk af | Nieuwsbericht | Inspectie Leefomgeving en Transport \(ILT\) \(ilent.nl\)](#), [Verdubbeling van afgekeurd F1-vuurwerk | Nieuwsbericht | Inspectie Leefomgeving en Transport \(ILT\) \(ilent.nl\)](#)

¹⁵ [Signaalrapportage CE-markering consumentenvuurwerk functioneert niet | Rapport | Rijksoverheid.nl](#)

vastgesteld die op 14 maart jl. aan de Kamer is aangeboden.¹⁶ In het non-paper wordt de problematiek die Nederland ziet beschreven en worden oplossingen vanuit Nederland voorgesteld. Deze zijn onder meer gericht op het verbeteren van de conformiteitsprocedures in de Pyrotechnische richtlijn, en het versterken van de samenwerking en de informatiedeling tussen de lidstaten. Voor de ambities van de regering op EU-niveau wordt op dit moment steun gezocht bij andere lidstaten. Over de stand van zaken van de internationale inzet wordt de Kamer in een separate brief geïnformeerd.

Vierde constatering: afstandseisen

In het rapport wordt gesteld dat de afstandseisen voor de opslag van consumentenvuurwerk door de jaren heen steeds verder zijn versoepeld. Deze constatering is niet correct. Ten tijde van het opstellen van het Vuurwerkbesluit, tussen 2001 en 2002, zijn de afstandseisen voor vuurwerk bepaald. Deze bepaling is gebaseerd op adviezen van experts. Voor die tijd is er in het kader van beleidsontwikkeling gekeken naar diverse afstandseisen. Hoewel dus intern besproken, zijn andere genoemde afstanden nooit beleid geweest. Zoals gezegd is de afweging die in 2002 omtrent de te hanteren afstanden van vuurwerkopslagen tot woonbebouwing gemaakt op adviezen en onderzoek van experts. Diverse experts, waaronder TNO, hebben gerekend aan de te hanteren afstanden. Daarbij was het bepalende scenario voor subklasse 1.4 vuurwerk het optreden van een felle brand met een warmtestraling van 10kW/m² en waarbij het gunstig effect van een goedwerkende sprinklerinstallatie niet werd meegenomen bij het vaststellen van de veiligheidsafstanden.¹⁷ Deze afstanden zijn opgenomen in de wet- en regelgeving met uitzondering voor vuurwerkopslagen met minder dan 10.000 kg.

Mede op advies van de brandweer zou de afstand van acht meter voor kleine opslagen (met minder dan 10.000 kg consumentenvuurwerk) afdoende zijn mits een aanvullend pakket aan veiligheidsmaatregelen, te weten een automatische sprinklerinstallatie met een strak controleregime, werd toegepast. Een aanvullend (praktijk)onderzoek van RIVM in 2009 heeft uitgewezen dat inderdaad de acht meter afdoende is. In de regelgeving is deze afstand dan ook opgenomen met de vereiste dat de opslaglocaties voorzien moeten zijn van een automatische sprinklerinstallatie inclusief een controleregime.

¹⁶ Kamerstukken II, 2024/2025, 21 501-08, nr. 936.

¹⁷ Bij blootstelling aan een warmtestraling van 10 kW/m² vindt er geen brandoverslag plaats (geen materiële schade) en is er een kans dat één op de honderd onbeschermden personen door verbranding kunnen overlijden.

In 2012 zijn naar aanleiding van een beleidsevaluatie, waarin diverse knelpunten in de uitvoering naar voren zijn gekomen, de regels van het Vuurwerkbesluit gewijzigd. Deze knelpunten hadden geen betrekking op de veiligheidsafstanden. Bij de afweging voor de wijzigingen hebben diverse aspecten een rol gespeeld, waaronder milieu-effecten, bedrijfseffecten en de bescherming van de burger. Met deze wijzigingen zijn meer verantwoordelijkheden bij de ondernemer gelegd, onder andere door het verhogen van de meldingsgrens van 1.000 kg naar 10.000 kg.

Samenvatting en opvolging bij conclusie 1

In het voorgaande is ingegaan op de verschillende constatering die de onderzoekers doen bij de eerste conclusie in hun rapport. Daarnaast is het belangrijk te benadrukken dat samen met de ILT al jarenlang wordt ingezet op de kwaliteit van vuurwerk, en de classificatie van vuurwerk ten behoeve van transport en opslag. De situatie van vandaag de dag is daarmee niet te vergelijken met de situatie ten tijde van de twee grote incidenten. Ook zijn de afgelopen jaren de regels steeds verder aangescherpt om de consument te beschermen, denk daarbij aan het verbieden van bepaalde producten, zoals knalvuurwerk en vuurpijlen, voor de consument.

Op basis van de resultaten van de ILT-testen en het aanpassen van de Rac wordt de kans op (massa-)explosiviteit geminimaliseerd. Verder maakt Nederland zich sterk voor aanpassingen van het proces van CE-markering binnen de EU. Ondanks deze acties blijft vuurwerk een product dat risico's kent; er zitten immers gevaarlijke stoffen in. Daarom is het goed om te bezien of de veiligheidsmaatregelen die met het Vuurwerkbesluit in 2002 zijn geïntroduceerd nog steeds voldoen of dat er nieuwe ontwikkelingen/inzichten zijn die tot andere afwegingen leiden. De uitkomsten van de aangekondigde onderzoeken kunnen aanleiding zijn voor verdergaande maatregelen. Het verlagen van opslaghoeveelheden, vastleggen van de periode dat opslag überhaupt mogelijk is of vergroten van de afstand van een opslag tot woningen behoren tot de mogelijkheden.

Conclusie 2: Blusinstructies zijn ontoereikend voor het veilig blussen van vuurwerkbranden

De afgelopen jaren is de Kamer over het optreden bij vuurwerkincidenten door de minister van JenV meerdere malen geïnformeerd. Op 1 maart 2023 is de Kamer per brief geïnformeerd over de stand van zaken van het vervolgtraject voor de aanpak van

vuurwerkincidenten en de ontwikkeling en actualisatie van de richtlijn 'Veilig optreden bij vuurwerk'.¹⁸

Vakspecifieke procedures, zoals bij de bestrijding van vuurwerkincidenten, worden door de brandweer in handleidingen en handreikingen vastgelegd; uniformiteit is een van de achterliggende doelstellingen. Nieuwe ontwikkelingen, kennis en ervaring kunnen voor Brandweer Nederland aanleiding zijn om deze procedures te actualiseren. Zo ook bij de Richtlijn Veilig optreden bij vuurwerk. In het onderzoek van Universiteit Twente wordt meermaals gesproken over blusinstructies. Dit is onjuist. Het gaat om de door Brandweer Nederland ontwikkelde landelijke Richtlijn Veilig optreden bij vuurwerk. Deze richtlijn is eerder naar de Tweede Kamer gestuurd¹⁹ en vormt de basis voor uniforme aanpak van de bestrijding van vuurwerkbranden.

Bij de bestrijding van vuurwerkbranden is duidelijkheid over de subklasse van het vuurwerk essentieel. Als er geen zekerheid is over de juiste subklasse en of het legaal of illegaal vuurwerk betreft, dan gaat de instructie uit van de zwaarste subklasse 1.1 en treedt de brandweer defensief op.

De Raad van Commandanten en Directeuren Veiligheidsregio heeft na het uitkomen van het rapport 'Leren van twee vuurwerkrampen' besloten de huidige werkwijze zoals beschreven in de Richtlijn Veilig optreden bij vuurwerk vanwege de huidige onzekerheden rondom de juiste classificatie van vuurwerk, voorlopig aan te scherpen met de inzichten uit dit rapport. Bij de categorie vuurwerkincidenten in opslagen wordt voor consumentenvuurwerk nu in beginsel defensief opgetreden en de omgeving ruim afgezet. Deze werkwijze is vergelijkbaar met het aantreffen van illegaal vuurwerk in bijvoorbeeld een woning. Deze terughoudendheid is niet altijd een praktisch werkbaar oplossing in dichtbevolkt gebied. Hierdoor kunnen er situaties ontstaan die de brandweer in een lastig dilemma plaatsen.

Het Veiligheidsberaad heeft in reactie op het onderzoeksrapport de minister van IenW gevraagd om voor de *korte termijn* te overwegen de huidige vuurwerkopslaglocaties in bewoond gebied niet meer toe te staan, totdat de regelgeving is aangepast.²⁰ Voor de *lange termijn* is het verzoek te overwegen of het wenselijk is dat

¹⁸ Kamerstukken II, 2019/2020, 29 517, nr. 189, Kamerstukken II 2018/19, 29 517, nr. 165 en Kamerstukken II, 2022/2023, 29 517, nr. 232.

¹⁹ Kamerstukken II, 2022/2023, 29 517, nr. 232.

²⁰ Brief Veiligheidsberaad met kenmerk V016-2024, d.d. 7 mei 2024

vuurwerk überhaupt in bewoonde gebieden mag worden opgeslagen.

De eerder in deze brief aangekondigde wijziging van de Rac minimaliseert, naast de reeds eerdergenoemde maatregelen bij conclusie 1, de kans op een (massa) explosieve reactie. Het is nu aan het Veiligheidsberaad en op advies van de Raad van Commandanten en Directeuren Veiligheidsregio of zij, gelet op de genomen maatregelen en de uitkomsten van het onderzoek, hun nieuwe werkwijze willen handhaven. Of het noodzakelijk is om toch op korte of lange termijn vuurwerkopslagen in woonwijken te heroverwegen, zal moeten blijken uit het eerdergenoemde onderzoek.

Verder wordt de conclusie van de Universiteit Twente, dat er te veel nadruk is gelegd op de zogenaamde blusinstructie, gedeeld. Zoals hierboven aangegeven is de Tweede Kamer niet alleen geïnformeerd over het gebruik van water bij vuurwerkbranden maar ook over de gehele incidentbestrijding. Bij optreden in geval van vuurwerkincidenten staat de veiligheid van het brandweerpersoneel voorop. Als onderdeel van de aanpak wordt bij elk incident met vuurwerk een adviseur gevaarlijke stoffen (AGS) gevraagd om een deskundig advies voor de aanpak van het incident.

De focus voor de aanpak is zoals eerder aangegeven niet alleen gericht op het gebruik van water bij de bestrijding van vuurwerk, maar op de gehele aanpak. Zo wordt in de richtlijn voor de diverse subklassen vuurwerk, waaronder subklasse 1.3 en 1.4, aangegeven hoe te handelen bij brand in of nabij vuurwerk. Daarbij wordt onder meer onderscheid gemaakt naar transport en opslag, naar in acht te nemen afstand, in te schakelen deskundigen en wijze van optreden.

De onderzoekers maken nog een opmerking over de positie van het Nederlands Instituut Publieke Veiligheid (NIPV) bij handvat 13 van het onderzoek. Op 4 december 2020 heeft de commissie Muller haar evaluatierapport²¹ met betrekking tot de Wet veiligheidsregio's opgeleverd. Het rapport bevat ook een aantal conclusies en adviezen met betrekking tot het Instituut Fysieke Veiligheid (IFV, nu NIPV). In februari 2021 is het kabinetsstandpunt²² op het rapport geformuleerd, gevolgd in december 2022 door de Contourennota Versterking

²¹ Kamerstukken II, 2020/2021, 29 517, nr. 195.

²² Kabinetsstandpunt Evaluatie Wet veiligheidsregio's, 3 februari 2021. *Kamerstukken II 29 517, nr. 198.*

Crisisbeheersing en Brandweezorg van het ministerie van JenV.²³ De minister heeft in deze contourennota reeds aangekondigd samen met het bestuur van het NIPV naar de toekomstige positionering en governance van het NIPV in relatie tot de taakuitvoering en naar de samenstelling van de besturen te willen kijken. In het najaar 2024 worden de uitkomsten van dit nader onderzoek verwacht. De Tweede Kamer zal door de minister van JenV geïnformeerd worden over de uitkomsten ervan.

Conclusie 3: Probleem van parallelle vergunningverlening

Deze conclusie stelt dat er sprake was van een onveilige situatie van vuurwerkopslag in Nederland rond 2000, die voortkwam uit problemen met parallelle en verkokerde vergunningverlening door rijksoverheid en gemeenten. Het klopt dat er destijds nog geen sprake was van duidelijke, eenduidige wetgeving rondom vuurwerk. De onderzoekers beschrijven hoe de Rijksverkeersinspectie vergunningen afgaf voor het bezigen en afleveren van professioneel vuurwerk, terwijl milieudiensten vergunningen afgaven voor de daadwerkelijke opslag van vuurwerk.

Met het Vuurwerkbesluit van 2002 is alle regelgeving rondom vuurwerk in één regelgevend kader opgenomen. Daarbij is ervoor gekozen bevoegdheden ten behoeve van vergunningverlening voor opslagen bij provincie en gemeenten neer te leggen. Hierdoor zijn zowel de ruimtelijke planning als de beoordeling van nieuwe vuurwerkopslagplaatsen bij één bevoegd gezag belegd. Ongewenste situaties rondom de opslag van vuurwerk, zoals ook omschreven in het rapport, moeten zo worden voorkomen. Sinds de inwerkingtreding van de Omgevingswet zijn de regels voor de opslag van vuurwerk opgenomen in het Besluit activiteiten leefomgeving.

Conclusie 4: Hoogoplopend conflict tussen twee ministeries

In deze conclusie beschrijven de onderzoekers de discussie die destijds bestond tussen het ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer (VROM) en het ministerie van Verkeer en Waterstaat (VenW). Uit het onderzoek blijkt dat er destijds sprake was van een verschil van inzicht tussen de beide ministeries.

In 2010 is het ministerie van VenW samengevoegd met delen van het ministerie van VROM in het ministerie van Infrastructuur en Waterstaat (IenW) zoals we dat vandaag de dag kennen. De beide

²³ Contourennota Versterking Crisisbeheersing en Brandweezorg, 6 december 2022, *Kamerstukken II* 29 517, nr. 225.

ministeries waar in dit deel van het rapport over wordt gesproken bestaan daarmee niet meer. Met het opstellen van nieuwe regelgeving zijn alle activiteiten rondom vuurwerk, en daarmee dus ook de onderwerpen waar destijds mee geworsteld werd door de beide ministeries, in één besluit ondergebracht, met als doelstelling om zo meer overzicht en duidelijkheid over de regelgeving te realiseren. Dit betreft het eerdergenoemde Vuurwerkbesluit.

Met het oog op de door de onderzoekers omschreven onenigheid tussen de verschillende ministeries in het verleden is het belangrijk te benadrukken dat er vandaag de dag sprake is van nauwe samenwerking tussen de ministeries van IenW en JenV.

In het vijfde handvat adviseren de onderzoekers de verantwoordelijkheden voor het externe veiligheidsbeleid onder te brengen bij één ministerie. Dat is op dit moment al staande praktijk, externe veiligheid en daarmee de opslag en vervoer van vuurwerk valt onder de verantwoordelijkheid van het ministerie IenW.

Conclusie 5: Het toezicht op de vuurwerkbranche was kwetsbaar
De onderzoekers laten nadrukkelijk zien wat er destijds mankeerde aan het toezicht op de vuurwerkbranche door een aantal kwetsbaarheden in dit toezicht te signaleren. Het toezicht op de vuurwerkbranche is tegenwoordig anders geregeld, waarmee het toezicht op de naleving ook verbeterd is. Met het Vuurwerkbesluit van 2002 is nadrukkelijk toegewerkt naar een duidelijkere afbakening van beleid, toezicht en handhaving op vuurwerk. Hieronder wordt een kort overzicht van deze verbeteringen weergegeven.

Beschikbaarheid van kennis en kunde

De vergunningverlening, toezicht en handhaving rondom vuurwerk is belegd bij het decentraal bevoegd gezag (provincies en gemeenten). Zij houdt toezicht op het naleven van de opslagregels. Het decentraal bevoegd gezag verzorgt bij grotere opslagen (meer dan 10.000 kg) ook de vergunningverlening en coördineert de melding van kleine vuurwerkopslagen (minder dan 10.000 kg). Deze taken worden door de omgevingsdiensten uitgevoerd. Ook geeft het decentraal bevoegd gezag ontbrandingstoestemmingen af in het kader van professionele vuurwerkevenementen en houden zij toezicht op de naleving.

Het (brede) stelsel van vergunningverlening, toezicht en handhaving milieu (VTH milieu) valt onder de verantwoordelijkheid van de staatssecretaris van IenW.

Naar aanleiding van de tien aanbevelingen uit het rapport van de commissie Van Aartsen 'Om de leefomgeving',²⁴ wordt gewerkt aan het versterken van het VTH-stelsel als geheel. Zo wordt gewerkt aan het versterken van de informatievoorziening, en aan het robuuster maken van de omgevingsdiensten. Hoewel deze versterking breder is dan enkel toezicht en handhaving op het gebied van vuurwerk, komen deze verbeteringen ook ten goede aan de VTH-taken op het gebied van vuurwerk. Hiermee wordt ook tegemoetgekomen aan het advies van de onderzoekers van de Universiteit Twente in hun zesde handvat.

Signalen uit de praktijk die beleidsmakers en politici niet bereikten
Vandaag de dag is er uitgebreid contact tussen de verschillende partijen die te maken hebben met (het beleid rond) vuurwerk. Zo is in 2002 de Landelijke Werkgroep Vuurwerkcoördinatoren (LWVC) opgericht. Daarin nemen de vuurwerkcoördinatoren van het bevoegd gezag en de omgevingsdiensten deel. Meerdere keren per jaar vindt overleg plaats van deze werkgroep. Het overleg is bedoeld om informatie, kennis en ervaring te delen. Ook worden casussen en vragen uit de praktijk gezamenlijk besproken en worden *best practices* gedeeld. Aan dit overleg nemen ook vertegenwoordigers deel van de brandweer, politie, ILT en het ministerie van IenW.

Naast dit overleg is er ook een regulier overleg tussen IenW met vertegenwoordigers uit de vuurwerkbranche (importeurs, detailhandelaren en professionele afstekers), decentraal bevoegd gezag (vuurwerkcoördinatoren van provincies, gemeenten en

²⁴ Kamerstukken II, 2020/2021, 22 343 en 28 663, nr. 295.

omgevingsdiensten) en met de ILT, zodat signalen uit de praktijk gehoord worden. Hiermee wordt ook geacteerd op het advies van de onderzoekers uit het zevende handvat. Jaarlijks wordt bovendien een Landelijke Vuurwerkdag georganiseerd. Hier komen stakeholders bij elkaar, delen ze informatie en wisselen ze ervaringen uit.

Conclusie 6: De rol van de rijksoverheid was veel groter dan tot nu toe gerapporteerd is

De onderzoekers concluderen dat de rol van de rijksoverheid voorafgaand aan de vuurwerkcramp in Enschede groter was dan eerder gedacht. Zij verwijzen naar het eerdergenoemde probleem van de parallelle vergunningverlening (conclusie 3) en het eerdergenoemde conflict tussen twee ministeries (conclusie 4).

Wat betreft de conclusie omtrent de parallelle vergunningverlening is bovenstaand toegelicht dat met het Vuurwerkbesluit van 2002 alle regelgeving rondom vuurwerk in één besluit is opgenomen, juist om ongewenste situaties rondom de opslag van vuurwerk te voorkomen.²⁵ De onderzoekers geven aan dat dit probleem inderdaad is opgelost met het Vuurwerkbesluit. Ditzelfde geldt voor de conclusie over het conflict tussen de verschillende ministeries.

Repareren omissie Omgevingswet

Er is onlangs geconstateerd dat met de invoering van de Omgevingswet, en de aanpassingen in de Rac wijzigingen zijn doorgevoerd in de regels over welke pyrotechnische artikelen, zoals vuurwerk, zijn toegestaan in opslagen in Nederland. Hoewel deze wijzigingen in de wet- en regelgeving bewust zijn gedaan om de opslag van vuurwerk naar het Besluit activiteiten leefomgeving (Bal) en het Besluit kwaliteit leefomgeving (Bkl) over te hevelen, zijn de gevolgen onbedoeld en niet voorzien. Met de omissie is het namelijk per 1 januari 2024 mogelijk gemaakt om consumentenvuurwerk dat is geclassificeerd als 1.3 op te slaan in Nederland, en is het mogelijk om bepaalde andere soorten pyrotechnische artikelen voor theatergebruik op te slaan dan vóór 1 januari 2024 het geval was. Dit is nadrukkelijk niet de bedoeling geweest, en wordt daarom zo spoedig mogelijk gerepareerd. Dit betekent herstel van het oude artikel 2.1.2. van het Vuurwerkbesluit in het Bal bij de eerstvolgende wijziging van het Bal. Gestreefd wordt om deze wijziging van het Bal op 1 januari 2025 in werking te laten treden. De reparatie met betrekking tot pyrotechnische artikelen voor theatergebruik vraagt meer tijd. Bij

²⁵ De regels voor opslag zijn weliswaar opgenomen in het Besluit activiteiten leefomgeving met ingang van 1 januari 2024, de minister van lenW blijft echter verantwoordelijk voor de regels.

het uitzoeken van de aanpassing van de regelgeving zal in gesprek gegaan worden met het Veiligheidsberaad, de branche en andere relevante partijen.

Totdat de omissies zijn gerepareerd, wordt ingezet op afspraken met de branche om het vuurwerk op te slaan en te transporten conform de regels die golden vóór 1 januari 2024 en zal op die manier een klemmend beroep worden gedaan op de maatschappelijke verantwoordelijkheid van de vuurwerkbranche in Nederland.

Het is van belang om in de periode voordat deze omissie gerepareerd is de vuurwerkvoorraad van alle vuurwerkopslagen en verkooppunten zo goed mogelijk in beeld te brengen. Deze informatie kan hulpverleners en toezichthouders helpen bij hun taken om een zo actueel mogelijk beeld te hebben van de locatie van opslagen en het type vuurwerk dat opgeslagen is. Ik streef ernaar dit overzicht eind oktober van dit jaar beschikbaar te hebben.

Reactie op aangenomen moties

In juni jl. zijn twee moties²⁶ aangenomen door de Tweede Kamer naar aanleiding van het rapport van de Universiteit Twente. De conclusies uit het rapport worden in beide moties als uitgangspunt gebruikt. Eerder in deze brief is uitgebreid ingegaan op deze conclusies, met name op conclusie 1 die stelt dat consumentenvuurwerk bij brand mogelijk massa-explosief kan reageren. In de reactie op conclusie 1 is toegelicht dat er al veel maatregelen zijn genomen om de veiligheid te verbeteren. Zo is er een verbod ingevoerd op Romeinse kaarsen en vuurpijlen. Om de veiligheid verder te verbeteren en de risico's op massa-explosiviteit te verminderen wordt de Rac aangepast zodanig dat gaasverpakkingen niet meer toegepast worden en worden aanvullende onderzoeken aangekondigd.

In de motie van het lid Aardema wordt de regering verzocht te onderzoeken of de opslagen van meer dan 10.000 kg consumentenvuurwerk op een voldoende veilige afstand liggen ten opzichte van omwonenden, indien de vuurwerkopslag tot massa-explosie zou komen. De motie verzoekt de regering ook, indien blijkt dat vuurwerkopslagen zich niet op een veilige afstanden bevinden, bij nieuwe vergunningaanvragen pas over te gaan tot

²⁶ Motie Aardema- Kamerstuk II 2023-2024, 29 517, nr. 259, Motie Mutluer c.s. – Kamerstuk II 2023-2024, 29 517, nr. 256

verlening en bij huidige vergunningen pas over te gaan tot verlening, indien een voldoende veilige afstand is gewaarborgd.

Zoals bij conclusie 1 aangekondigd, wordt er onderzoek uitgevoerd of het huidige pakket aan veiligheidsmaatregelen afdoende is. Naar aanleiding van de motie van het lid Aardema zal in het onderzoek ook gekeken worden naar de vuurwerkopslagen van meer dan 10.000 kg. Bij dit onderzoek wordt ook in beeld gebracht waar vuurwerkopslagen precies aanwezig zijn en hoe de ligging is ten opzichte van woningen. De resultaten van dit onderzoek kunnen aanleiding zijn tot verdergaande maatregelen op het gebied van het uitbreiden van de vergunningsplicht (ook voor opslag van minder dan 10.000 kg) of aanpassen van afstand tot woningen bij kleinere opslaghoeveelheden.

In de motie van het lid Mutluer c.s. wordt de regering verzocht om in overleg met de gemeenten zo snel mogelijk regelgeving te ontwikkelen om de opslag van consumentenvuurwerk gefaseerd uit woonwijken te weren. Het is belangrijk te benadrukken dat gemeenten al veel mogelijkheden hebben. Opslag van vuurwerk is verbonden aan strenge regelgeving waarbij het bevoegd gezag (provincie/gemeente) toezicht houdt op het naleven van de regels. De omgevingsdiensten voeren deze taak voor hen uit. Ondernemers die een vuurwerkopslag voor minder dan 10.000 kg hebben moeten dit gemeld hebben bij het bevoegd gezag. Indien de opslagen meer dan 10.000 kg bevatten dienen deze ondernemers in bezit te zijn van een omgevingsvergunning. Het bevoegd gezag heeft de mogelijkheid om lokaal eisen te stellen aan waar de locaties van verkoop- en opslagpunten van vuurwerk zich mogen bevinden. Dit kan vooraf gereguleerd worden via het omgevingsplan van de gemeente.

Als opslagen al aanwezig zijn op locaties waar zij niet gewenst zijn, heeft de gemeente mogelijkheden om ongewenste opslagen te laten verplaatsen. Dit kan door wijziging van het omgevingsplan of in overleg met de ondernemer. Hieraan kunnen echter wel kosten verbonden zijn, omdat de ondernemer hier nadeel van kan ondervinden.

Het in deze brief aangekondigde onderzoek moet duidelijk maken of het huidige pakket aan veiligheidsmaatregelen afdoende. Afhankelijk van de resultaten zal bekeken worden of het weren van opslag van vuurwerk uit woonwijken in landelijke regelgeving opgenomen moet worden. Zoals eerder aangegeven in deze brief is de verwachting dat dit onderzoek in het eerste kwartaal van 2025 afgerond kan worden.

Tot slot

In lijn met de brandweer en de opstelling van het Veiligheidsberaad zijn wij van mening dat het veiligheidsvraagstuk van vuurwerk bij de bron moet worden aangepakt. Dat betekent dat we ons blijven inzetten voor een betrouwbare classificatie van vuurwerk.

Tot slot wordt benadrukt dat onze gezamenlijke inzet is te blijven werken aan een veilig en handhaafbaar vuurwerkbeleid met aandacht voor balans tussen de risico's van vuurwerk, en het plezier dat veel mensen ontleen aan de vuurwerktraditie. Gezamenlijk met de verschillende partijen zowel nationaal als internationaal. Daarnaast blijft ook de inzet om de illegale handel met en het misbruik van (professioneel) vuurwerk aan te pakken, onverminderd. Zowel in Nederland als binnen de Europese Unie. Hiervoor verwijzen wij onder andere naar het non-paper die in dat kader is opgesteld en eerder dit jaar door het ministerie van JenV met de Kamer is gedeeld.²⁷

²⁷ Kamerstukken II, 2023/24, 32 317, nr. 872.

Zodra de resultaten van de in deze brief aangekondigde onderzoeken bekend zijn, wordt de Kamer hierover geïnformeerd, inclusief mogelijke vervolgacties om de veiligheid van omwonenden bij vuurwerkopslagen te waarborgen.

De staatssecretaris van Infrastructuur en Waterstaat,
C.A. Jansen

De staatssecretaris van Justitie en Veiligheid,
I. Coenradie